

РЕШЕНИЕ

№ 279

гр. Габрово, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО, СЪСТАВ II, в публично заседание на пети декември през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

Членове: Кремена Големанова
Велемира Д. Димитрова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева като разгледа докладваното от Кремена Големанова Въззивно гражданско дело № 20244200500551 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на ответника по делото срещу Решение №400/19.08.2024г. по гр.д.№860/2024г. по описа на РС Габрово.

В жалбата се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. По делото било установено конкретно противоправно поведение на служителя. В оспорваната заповед се сочели действия, които съобразно задълженията му като зам. директор на гимназията се окачествявали като "нарушение на трудовата дисциплина. В обжалваната заповед било посочено, че инж.Д. , на длъжност заместник директор по учебната част в гимназията, извършил нарушения на трудовата дисциплина - "допуснал и не е предотвратил окончателно и не е уведомил директора за продължаваното увреждане на училищно имущество в стая №301 от корпус 2, учебна стая на X „д" клас извършено от ученици с нееднократни действия“, „не е осъществил контрол на класни стаи разположени на третия етаж, за които е отговарял за нарушения касаещи МТБ за период установен от проверяващите служители на РУО Габрово“, „тенденционно с цел уронване престижа на гимназията и в частност на директора на гимназията допуснал постъпване на анонимни сигнали и коментари за състоянието на материалната база в стая 301 във Фейсбук група „Граждански контрол Габрово", " не е осъществил контрол, не е докладвал и е допуснал и не е предотвратил в периода 05.01.2024г. до 12.01.2024г. при прилагане на мярка регламентирана в чл.199, ал.3 от ЗПУО. представляваща мярка за прекратяване на нарушение, на учениците спрямо които е приложена посочената мярка за дните на тяхното отсъствие от училище невписване на отсъствия в изпълнение на чл.61 от Наредбата за приобщаващото образование в определени дни, както и спрямо ученици с повече от 5 броя отсъствия от учебни часове по неуважителни причини. Следователно мотива на състава на ГРС. „че не е ясно и точно описанието на нарушението и кога то е извършено", не следвало да се възприема като правилен. Ищецът приложил многобройни доклади и протоколи, които не били достигнали до знанието на директора на образователната институция, не били посочени входящи номера или не били оформени съгласно изискванията на администрацията. Същите са едностранчиви, в тях липсвала конкретика на извършваната проверка, липсвали препоръки и предприемане на каквито и да било мерки свързани с

учебната дейност, тъй като за длъжността заместник директор били вменени и контролни функции.

Подробно описаните в обжалваната заповед допуснати нарушения от Димитров представлявали неизпълнение на възложената работа, в т.ч. нарушение на чл.260 от закона за предучилищното и училищното образование във вр. с чл.35, ал.1 и ал.3 от Наредба №15/22.07.2019г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти и на функциите, задълженията и отговорностите, вменени с длъжностна характеристика на заместник директора по учебната част в ПТГ „Д-р Никола Василиади“. В случая налице били системни нарушения на трудовата. Независимо от вида и тежестта на всяко отделно нарушение, те със своята повторяемост обективно сочели на значително виновно неизпълнение на трудовите задължения..

Напълно неоснователен бил мотива, че правото на работодателя да санкционира било преклудирано от срока по чл.194, ал.1 КТ. В настоящия случай нарушението било описано като продължавано, съгласно изискванията на чл.194, ал.1 и чл.195, ал.1 КТ. Срокът се брои от края на посочения период на проверка, а именно 27.02.2024г., и датата на запознаване на директора с констатациите подробно изложени в протокол № КМД-06-2/27.02.2024г., което отговаряло на изискванията на чл.194, ал.1 от КТ, като наказанието било наложено считано от 01.04.2024г.- не по-късно от 2 месеца от откриване на нарушението - 27.02.2024г. и не по-късно от 1 година от извършването му. В тази връзка, с оглед края на периода на извършване на нарушението, наказанието било наложено в рамките на срока по чл.194, ал.1 КТ.

За извършените деяния от г-н Д. Д. , били изисквани обяснения от лицето.

Предвид изложеното искът за отмяна на уволнението е неоснователен, а предвид неоснователността на главния иск неоснователни били и останалите предявени искиове.

Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго, с което да отхвърли предявените искиове, както и да присъди направените по делото разноски.

Ответникът оспорва въззивната жалба и моли съда да я остави без уважение. Моли съда потвърди обжалваното решение и да присъди и направените по делото разноски.

Въззивният съд, като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, прие за установено следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на обжалване. Предвид на това същата е процесуално допустима.

Постановеното от първоинстанционния съд решение е валидно и допустимо.

С обжалваното Решение №400/19.08.2024г. по гр.д.№860/2024г. по описа на РС Габрово уволнението на ищеца извършено със заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024 г., издадена от директора на ПТГ „Д-р Никола Василиади“ е признато за незаконнообразно и е отменено, ищеца е възстановен на заеманата длъжност "заместник –директор учебна дейност"; в ПТГ „д-р Н.Василиади“. Работодателят е осъден да заплати на ищеца сумата от 11809,52лв.- обезщетение за оставането му без работа поради незаконното уволнение за периода 01.04.2024г.-05.08.2024г., осъден е да му заплати сумата от 1000лв.- разноски по делото. Работодателят е осъден да заплати ДТ в размер на лв., чрез РС Габрово.

Решението е обжалвано изцяло.

За да постанови решението си съдът приел следното : ищецът бил в трудово правоотношение с ответника, възникнало от трудов договор, като изпълнявал длъжността „Заместник-директор, учебната дейност“, което на 01.04.2024г. било прекратено със заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г.

Със заповед № РД-06-34/02.02.2024г., изменена със заповед №РД-06- 62/13.02.2024г. на Началника на Регионално управление на образованието-гр.Габрово е назначена комисия за извършване на проверка в ПТГ „Д-р Никола Василиади“ във връзка с подаден сигнал, вх. № ПД-05-1/02.02.2024г. За резултатите от извършената проверка е съставен констативен протокол № КМД-06-2/27.02.2024г.

С оспорваната заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г., на основание чл.188, т.3 КТ вр. чл.190, ал.1, т.3 КТ, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, като на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ е прекратено трудовото му правоотношение с ответника.

Наказанието е наложено за това, че :

1). в периода от м.ноември 2023г. до 22.01.2024г. в качеството на заместник-директор по учебната дейност, с функции по управлението и контрол по образователната дейност на трети етаж и корпус 2 допуснал и не е предотвратил окончателно и не е уведомил директора за постепенно повреждане на училищно имущество в стая №301 от корпус №2, учебна и класна стая на X "д" клас извършено от ученици с нееднократни действия; тенденциозно с цел уронване престижа на гимназията и в частност на директора, ищецът е допуснал постъпване на анонимен сигнал и коментари за състоянието на материалната база в стая 301 в сграда 2 на ПТГ "Д-р Никола Василиади" във Фейсбук група „Граждански контрол Габрово“; умишлено и с цел не е подпомагал директора, като не е осъществил контрол на класни стаи разположени на трети етаж, за които е отговарял, съгласно разпределение на задължения на заместник директори, не е докладвал на директора за установените нарушения на материалната база,

2). умишлено и с цел не е подпомагал директора, като не е осъществил контрол, не е докладвал и е допуснал и не е предотвратил в периода от 05.01.2024г. до 12.01.2024г. при прилагане на мярка регламентирана в чл.199, ал.3 ЗГПУО, представляваща мярка за прекратяване на нарушение, на учениците спрямо които е приложена посочената мярка за дните на тяхното отсъствие от училище невписване на отсъствия и неизпълнение на чл.61 от Наредбата за приобщаващото образование, т.е. без правно основание е допуснато неотразяване на отсъствия,

3). умишлено и с цел не е подпомогнал директора, като не е осъществил контрол, не е докладвал и е допуснал и не е предотвратил в периода от 15.09.2023г. до 09.02.2024г. съгласно разпечатка на електронен дневник на X "д" клас, спрямо ученици, неспазващи задължението регламентирано в чл.172, ал.1, т.1 ЗПУО, а именно да присъстват в учебни часове, да не се иницира и прилага процедура по налагане на санкции, предвидени в чл.62, ал.3, т.2, б.“а” или т.3, б.“а” от Правилника за дейността на училището спрямо ученици с повече от 5 броя отсъствия от учебни часове по неуживителни причини.

Съгласно заповедта извършеното представлявало нарушение на трудовата дисциплина - неизпълнение на възложената работа, в това число нарушение па чл.260 от Закона за предучилищното и училищното образование във връзка с чл.35, ал.1 и ал.3 от Наредба №15 от 22 юли 2019г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти и на функциите, задълженията и отговорностите вменени с длъжностна характеристика па заместник-директор по учебната дейност в ПТГ "Д-р Никола Василиади". В заповедта било отразено и че допуснатите три нарушения на трудовата дисциплина, установени в констативен протокол № КМД-06-2/27.02.2024г. от проверката по заповеди № РД-06-34/02.02.2024г. и № РД-06-62/13.02.2024г. на Началника на Регионално управление на образованието-гр.Габрово и извършени за периода от м.ноември 2023г. до 09.02.2024г. от ищеца, представляват системни нарушения по смисъла на чл.190, ал.1, т.3 КТ, за което следвало да бъде наложено наказание дисциплинарно уволнение.

Заповедта е връчена на ищеца на 29.03.2024г. при отказ, което е удостоверено с подписа на двама служители.

От представения по делото фиш за м.03.2024г. полученото то ищеца трудово възнаграждение е в размер на 3145.30лева. Видно от представен трудов договор № ЧР – 02 - 956/30.07.2024г. от 30.07.2024г. ищецът е започнал работа при нов работодател, считано от 01.08.2024г., срещу основно трудово възнаграждение в размер на 1853лева, допълнително възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в размер на 741.20лева и за придобита първа ПКС – 98лева.

В производството са събрани гласни доказателствени средства, чрез разпит на свидетелите

които съдът кредитира, като основани на непосредствените им впечатления. От показанията на първите трима свидетели било установено, че на 22.12.2023г. директорът на училището е била уведомена от ищеца и св.Минков за увреждане на класна стая 301 от ученици, по повод, на което на 04.01.2024г. била проведена среща с родители на петима ученици от X „д” клас, на които впоследствие била наложена мярка „отстраняване от училище”. От показанията на свидетелите се

установява още, че директорът на училището, като учител на X „д” клас влизала в класната стая в периода на рушене на материално-техническата база.

Дисциплинарната отговорност е лична отговорност за виновно неизпълнение на задължения на работника или служителя по индивидуалното трудово правоотношение с работодателя. Тази отговорност се реализира чрез налагане на предвидено в закона дисциплинарно наказание, но след като бъдат изслушани или приети обясненията на работника или служителя по отношение на дисциплинарното нарушение, съгласно чл.193, ал.1 КТ, за което не са изтекли преклузивните срокове по чл.194 КТ и въз основа на мотивирана заповед по чл.195, ал. 1 КТ, в която се посочват нарушителят, извършеното от работника или служителя дисциплинарно нарушение с ясно и точно описание на същото и кога то е извършено, наказанието и законовия текст, въз основа на който се налага.

В случая тежестта да докаже законността на наложеното дисциплинарно наказание ответникът, който не провел такова доказване. Съдът приел, че заповедта по чл.188, т.3 КТ отговаря на формалните изисквания на чл.195, ал.1 КТ, но описаната в мотивите фактическа обстановка не сочи на каквото и да било извършено от ищеца деяние - действие или бездействие, с което същият да е нарушил трудовите си задължения. По делото не е установено конкретно противоправно поведение на служителя, а това обстоятелство е в доказателствена тежест на работодателя. В оспорваната заповед не се сочат действия на работника, които да могат да се окачествят като "нарушение на трудовата дисциплина", разглеждани като форма на неизпълнение на трудови задължения. Продължилото увреждане на имущество в класните стаи няма съмнение, че е извършено от обучаващи се в училището ученици, но няма никакви данни в какъв период е било осъществено, съответно узнато от ищеца и какви конкретни действия би могъл той да предприеме, за да го предотврати, тъй като е ясно, че умишлените действия на трети лица могат да бъдат предотвратени само от тези трети лица като се откажат от възнамеряваното увреждане. За да е налице бездействие от ищеца да информира директора следвало да се установи в кой момент самият служител е установил увреждането и този факт да бъде отразен в заповедта. Това не било направено. Нарушенията, изразени в ненаесени отсъствия от своя страна пък не обуславят налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание. Отделно от горното заповедта била издадена извън срока по чл.194 КТ. В рамките на двумесечния срок от откриването на нарушението, т.е. от установяване на посочените съществени елементи от конкретния негов фактически състав, работодателят следва да извърши съответните необходими допълнителни проверки за пълното изясняване на случая, като в тази връзка следва и да изслуша служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере посочените от него доказателства, за да прецени дали да наложи дисциплинарно наказание и да определи вида му, както и да връчи заповедта за дисциплинарно наказание на работника или служителя. След изтичането на двумесечния срок по чл.194, ал.1 КТ, субективното потестативно право на работодателя да наложи дисциплинарно наказание, ако не е упражнено, се погасява. В случая от събраните гласни доказателствени средства се установява, че директорът на училището е узнала лично за увреждането на училищно имущество в стая №301, във връзка с което е постановено наказанието „дисциплинарно уволнение”, най-късно на 22.12.2023г., а заповедта е връчена на ищеца на 29.03.2024г. Следователно работодателят не е спазил двумесечният срок по чл.194, ал.1 КТ за налагане на наказанието от откриване на нарушението. В случая директорът на училището е била уведомена за повреждане на училищно имущество в класна стая №301, което обстоятелство е било известно и във връзка с осъществяваната от нея преподавателска дейност в същата стая в края на 2023г. и същата е следвало да предприеме съответните действия за изясняване на случая и евентуално налагане на дисциплинарно наказание на виновния служител/служители. Извършената впоследствие проверка от РУО - Габрово по повод подадени сигнали няма отношение към нарушението и момента на откриването му. С оглед изложеното липсва основание за реализиране на дисциплинарна отговорност, включително и поради преклудирано право на работодателя. Това означава, че дисциплинарното наказание е незаконосъобразно. С оглед изхода на спора по иска с правна квалификация чл.344, ал.1, т.1 КТ е уважен и иска за възстановяване на ищеца на заеманата до уволнението му длъжност. По отношение на иска с правна квалификация чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225 КТ. Признаването на уволнението за незаконно и неговата отмяна пораждаат за работодателя задължение да обезщети работника или служителя за вредите, претърпени в резултат на незаконното уволнение, изразяващи се в

пропускането на възможност да получи трудово възнаграждение за времето, през което е останал без работа, но за не повече от 6 месеца (чл.225, ал.1 КТ). Когато през този период от време работникът или служителят е работил на по-нископлатена работа, той има право на разликата в заплатите (чл.225, ал.2 КТ). Размерът на обезщетението се съизмерява с brutното трудово възнаграждение на работника или служителя, получено от него за месеца, предхождащ уволнението или последното, получено от него брутно трудово възнаграждение (чл.228, ал.1 КТ).

Последното получено от ищеца месечно брутно трудово възнаграждение в ПТГ „Д-р Никола Василиади“ е в размер на 2943,80лв. – сумите до пълния размер на полученото възнаграждение нямат постоянен характер (СБКО, лекторски, СФО, без св. час) и не съставляват част от възнаграждението като база за определяне на brutния му размер. След уволнението - на 01.08.2024г. ищеца е постъпил на работа при нов работодател /СУ „Райчо Каролов“ - Габрово/, където получава по-ниско брутно трудово възнаграждение – 2692,20лва. С оглед изложеното първоначалният работодател дължи обезщетение по чл.225 КТ за периода 01.04.2024г.– 05.08.2024г. /датата на приключване на съдебното дирене/, в размер на общо лева, включваща сумата лв. (до започване на работа по следващо правоотношение), увеличена със сумата лв – разлика с получаваното по-ниско трудово възнаграждение за периода 01-05.08.2024г., поради което искът бил основателен до размера на лв.

Въззивният съд намира следното :

Не е спорно между страните по делото, че същите са били в трудово правоотношение, възникнало от трудов договор, като ищецът изпълнявал длъжността „Заместник-директор, учебната дейност“, което на 01.04.2024г. било прекратено със заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г.

Със Заповед № РД-06-34/02.02.2024г., изменена със Заповед №РД-06- 62/13.02.2024г. на Началника на Регионално управление на образованието-гр.Габрово е назначена комисия за извършване на проверка в ПТГ „Д-р Никола Василиади“ във връзка с подаден сигнал, вх. № ПД-05-1/02.02.2024г. За резултатите от извършената проверка е съставен констативен протокол № КМД-06-2/27.02.2024г.

Със Заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г., на основание чл.188, т.3 КТ вр. чл.190, ал.1, т.3 КТ, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, като на основание чл.330, ал.2, т.6 КТ е прекратено трудовото му правоотношение с ответника, за това, че :

1). в периода от м.ноември 2023г. до 22.01.2024г. в качеството на заместник-директор по учебната дейност, с функции по управлението и контрол по образователната дейност на трети етаж и корпус 2 допуснал и не е предотвратил окончателно и не е уведомил директора за постепенно повреждане на училищно имущество в стая №301 от корпус №2, учебна и класна стая на X "д" клас извършено от ученици с нееднократни действия; тенденциозно с цел уронване престижа на гимназията и в частност на директора, ищецът е допуснал постъпване на анонимен сигнал и коментари за състоянието на материалната база в стая 301 в сграда 2 на ПТГ "Д-р Никола Василиади" във Фейсбук група „Граждански контрол Габрово“; умишлено и с цел не е подпомагал директора, като не е осъществил контрол на класни стаи разположени на трети етаж, за които е отговарял, съгласно разпределение на задължения на заместник директори, не е докладвал на директора за установените нарушения на материалната база,

2). умишлено и с цел не е подпомагал директора, като не е осъществил контрол, не е докладвал и е допуснал и не е предотвратил в периода от 05.01.2024г. до 12.01.2024г. при прилагане на мярка регламентирана в чл.199, ал.3 ЗГПУО, представляваща мярка за прекратяване на нарушение, на учениците спрямо които е приложена посочената мярка за дните на тяхното отсъствие от училище невписване на отсъствия и неизпълнение на чл.61 от Наредбата за приобщаващото образование, т.е. без правно основание е допуснато неотразяване на отсъствия,

3). умишлено и с цел не е подпомогнал директора, като не е осъществил контрол, не е докладвал и е допуснал и не е предотвратил в периода от 15.09.2023г. до 09.02.2024г. съгласно разпечатка на електронен дневник на X "д" клас, спрямо ученици, неспазващи задължението регламентирано в чл.172, ал.1, т.1 ЗПУО, а именно да присъстват в учебни

часове, да не се иницира и прилага процедура по налагане на санкции, предвидени в чл.62, ал.3, т.2, б.“а” или т.3, б.“а” от Правилника за дейността на училището спрямо ученици с повече от 5 броя отсъствия от учебни часове по неуважителни причини.

Заповедта за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищеца отговаря на формалните изисквания на чл.195, ал.1 КТ.

Не е спорно и че работодателят е поискал обяснения от ищеца на осн. чл.193 КТ.

Съгласно разпоредбата на чл.194, ал.1 КТ дисциплинарните наказания се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. След изтичането на посочените срокове, субективното право на работодателя да наложи дисциплинарно наказание, се погасява, ако не е упражнено.

От показанията на св.Станева се установява, че в класната стая на Х д клас през 2023г. са проведени няколко родителски срещи. Още на родителската среща през м.септември 2023г. имало издънени дупки. В следствие бил издънен комина, изпочупени били лампите. На почти всички родителски срещи присъствала и директорката на училището. Освен това същата била преподавала биология на Х д клас в класната стая. Факта, че директора – Мотова преподавала на Х д клас предмета биология, като часовете са се провеждали в класната стая се установява и от показанията на св. _____ и св. _____

Св.Минков заявява, че на 22.12.2023г. заедно с ищеца _____ към 14ч. отишли при директора Мотова и я уведомили за състоянието на класната стая на Х д клас. Това се потвърждава и от св. _____, която установява, че св. _____ и _____ преди ваканцията посетили дирекцията и уведомили Мотова, че в стаята на Х д клас има разрушени мебели и колона от гипсокартон.

Съдът намира, че контрола върху публикации в социалните мрежи и допускане на подобни публикации не може да се вмени като нарушение на трудовата дисциплина от страна на ищеца. ищецът, а и което и да било трето лице нямат възможност да контролират и допускат или недопускат публикации от трети лица в социална мрежа.

Предвид обстоятелството, че Мотова е преподавала на Х д клас в процесната класна стая, то същата е узнала за причинените разрушения много по –рано. Съдът приема обаче, че директора е Мотова е узнала за причинените увреждания в класната стая най-късно на 22.12.2023г., когато е била уведомена за това от ищеца и св.Минков. От тази дата следва да се изчисли двумесечния срок по чл.195 КТ, който изтича на 22.02.2024г. Заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г. е издадена след изтичане на този преклузивен срок, поради което правото на работодателя да наложи дисциплинарно наказание за първото посочено в заповедта нарушение във връзка с разрушенията в класната стая е преклудирано и заповедта в тази и част е незаконосъобразна, като правилно първоинстанционния съд я е отменил. Заповедта за уволнение на ищеца е незаконосъобразна и в частта относно вмененото на ищеца задължение за контрол върху социалните медии, което задължение не е част от трудовите му задължения.

Въззивният съд приема, че извода на районния за несъразмерност на наложеното дисциплинарно наказание „уволнение“ и посочените в т.2 и т.3 от Заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г. нарушения е правилен. Тези нарушения на задълженията не са от естество да обусловят налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание, още повече, че по делото няма данни до момента на ищеца да са налагани други дисциплинарни наказания. Изложеното обосновава извода за незаконосъобразност за заповедта за уволнение и в тази ѝ част.

Предвид изложеното въззивният съд намира, че правилно първоинстанционния съд е отменил като незаконосъобразно уволнението на ищеца, извършено със Заповед № ЧР-02-945 от 28.03.2024г.

Поради уважаване на предявения иск за отмяна на уволнението правилно районния съд е уважил и акцесорните икове.

Поради пълно съвпадение в изводите на двете инстанции обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

Съобразно направеното от ответника по жалбата искане и оставянето ѝ без уважение

жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 1000лв.- разноски пред въззивната инстанция.

По изложените съображения, въззивният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №400/19.08.2024г. по гр.д.№860/2024г. по описа на РС Габрово

ОСЪЖДА ПРОФЕСИОНАЛНА ТЕХНИЧЕСКА ГИМНАЗИЯ "Д-Р Н.ВАСИЛИАДИ", с БУЛСТАТ 000210073, с адрес: гр.Габрово, ул.Брянска №3 да заплати на Д _____, с ЕГН _____, с адрес: гр.Габрово, _____ сумата от 1000лв. (хиляда лева) – разноски въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в едномесечен срок от съобщението, на осн.чл.280, ал.3, т.3 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____